

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/98/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214202393
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214202393.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej splnomocnencom: Fridrich Paľko s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o zaplatenie istiny 4.777,64 eur, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 02. marca 2015, č.k. 10C/102/2014-77, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len EÚ), v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

Rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., vecne zdôvodnil, že po preskúmaní obsahu spisu ako i návrhu na prerušenie konania dospel k záveru, že konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp.zn.: 7C/6/2010 nie je konaním, ktorého výsledok by privedil zodpovedanie predbežnej otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť konajúci sudca (§ 109 ods. 1 písm. b), prvá veta O.s.p.), ani ktorého výsledok by privedil záver o súlade, resp. nesúlade všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorý by sa týkal veci, s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd posudzoval i možnosť prerušenia konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a dospel k záveru, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn.: 7C/6/2010 sa nerieši otázka, ktorá môže mať podstatný význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu o návrhu navrhovateľa v tomto konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 10Co/102/2014 je návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu, charakterizovaným nevydaním rozhodnutia (uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia) v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a konanie sa netýka totožných účastníkov konania ako v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, dospel súd k záveru, že podmienky pre prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) a c) O.s.p. ani podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. nie sú splnené.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na zmenu uznesenia tak, aby návrhu na prerušenie konania bolo vyhovené. Odvolanie odôvodnila nesprávnosťou právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa. Okresný súd Prešov uznesením zo 7. októbra 2013 rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť žalovaná - Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. V uvedenom konaní tak bude zodpovedaná otázka či postup exekučného súdu v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe právoplatného rozsudku rozhodcovského súdu je v súlade s komunitárnym právom. Predmetom konania, ktoré žalobca navrhol prerušiť, je náhrada škody za nesprávny úradný postup

exekučného súdu pri vydávaní poverenia na totožnom podklade, ktorým je právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Zodpovedanie správnosti postupu exekučného súdu bude mať preto význam pre posúdenie postupu exekučného súdu v prejednávanej veci a vyriešenie s tým súvisiacej otázky založenia zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú štátnym orgánom pri výkone verejnej moci. Žalobca poukázal na súdnu prax niektorých okresných súdov, ktoré pristúpili k prerušeniu konania. Vzhľadom k tomu, že v konaní pred Okresným súdom Prešov budú Súdnemu dvoru EÚ predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu o žalobe žalobcu v predmetnom konaní, je daný dôvod na prerušenie konania. Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne (§ 219 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietnutý.

Prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (na ktoré súd nie je povinný, ale má len možnosť takýto postup zvoliť) je namieste vtedy, ak prebieha iné konanie, v ktorom je riešená otázka významná pre jeho rozhodnutie (ktorú by si inak súd zamýšľajúci prerušiť konanie ním vedené či o toto žiadaný mohol vyriešiť sám). Dôvod prerušenia konania tu spočíva najmä v hospodárnosti konania, aby sa tak tá istá otázka neriešila súbežne v dvoch či dokonca viacerých rôznych konaniach, v ktorých nemusí byť celkom vylúčeným ani dopracovanie sa k odchylnému výsledku, nech aj toto by rozhodne nemalo byť pravidlom.

Žalobkyňa v prejednávanej veci však navrhla prerušiť konanie do právoplatného skončenia takého konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré vôbec neprebíha (ani nebolo začaté). Poukaz na rozhodnutie prešovského súdu zo 7. októbra 2013 o prerušení konania do rozhodnutia bol pritom bez právneho významu, keďže samotné rozhodnutie o prerušení konania začatie konania o prejudiciálnych otázkach (ich predložením SD EÚ) nepreukazuje a takúto skutočnosť žalobkyňa dokonca ani len netvrdí (skôr tvrdí presný opak za použitia v odvolaní formulácie v budúcom čase nasvedčujúcej tomu, že k predloženiu prejudiciálnych otázok SD EÚ by ešte len malo dôjsť). Práve absencia rozhodnutia prešovského súdu o naformulovaní prejudiciálnych otázok a ich predložení SD EÚ bola pritom dôvodom, pre ktorý uznesenie o prerušení konania spomínané žalobkyňou odvolací súd zrušil a vec vrátil prešovskému súdu na ďalšie konanie (stalo sa tak na základe uznesenia Krajského súdu v Prešove z 22. decembra 2014, založeného tiež - nech aj len v podobe výstupu z tzv. súdneho manažmentu - na č. I. 59 až 61 spisu v prejednávanej veci), pričom v rámci odôvodnenia takéhoto svojho rozhodnutia uviedol (o. i.), že prejudiciálne otázky navrhnuté žalovanou neboli SD EÚ doručované, keďže neboli sudkyňou vypracované (str. 2 uznesenia Krajského súdu v Prešove na č. I. 60 spisu v prejednávanej veci).

Ak takto neprebíha (nebolo začaté) konanie majúce zakladať dôvod prerušenia konania v prejednávanej veci (konanie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť žalovaná v konaní vedenom prešovským súdom), nebol naplnený základný predpoklad fakultatívneho prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p..

S poukazom na už uvedené tak ani podľa názoru odvolacieho súdu nemohol byť daný dôvod na prerušenie konania, majúci spočívať najmä v hospodárnosti konania. Súd prvého stupňa pritom správne poukázal aj na rozdielny charakter konania vedeného na prešovskom súde a konania v prejednávanej veci, odlišné predmety týchto konaní, ako aj charakter uplatňovaných nárokov (najmä preto, že žalobkyňou v prejednávanej veci nie je spotrebiteľka, ale právnická osoba vykonávajúca v prevažnej miere podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania krátkodobých úverov, domáhajúca sa majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu). Skutočnosť, že predmetom dokazovania v oboch konaniach je zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nie je pritom postačujúca na preukázanie významu, ktorý by prípadné riešenie navrhnutých prejudiciálnych otázok mohlo mať pre konanie v prejednávanej veci. Už odlišný status iniciátorov oboch konaní (pred prešovským súdom spotrebiteľ a v prejednávanej veci poskytovateľ

služby) vypovedá o rozdielnej povahe posudzovaných nárokov, ako aj s tým spojenej aplikácie právnych predpisov.

Ani poukaz žalobkyne na rozhodovaciú prax príkladmo uvedených okresných súdov pritom nebol náležitý, keďže tu nie je daná viazanosť právnym názorom vysloveným skorším rozhodnutím iného súdu (už vôbec nie súdu nižšieho stupňa). Základom právneho posúdenia veci bolo totiž len naplnenie zákonom stanovenej podmienky prerušenia konania, ku ktorému tu ale nedošlo.

Keďže teda odvolacie dôvody žalobkyne boli neopodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvého stupňa, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O. s. p.), preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa odvolací súd potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

O náhrade trov odvolacieho konania nebolo rozhodované, keďže zamietnutie návrhu na prerušenie konania nepredstavuje konečné rozhodnutie (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p.).

Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.